

ЦИЈЕНА:

за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.за Црну Гору број 10 пара
за СТРАНЕ ЗЕМЉЕ БРОЈ 20 ПАРАЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ЦЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Vjesnik“ Cetinje (Monténégro)

РУКОПИСЕ ВАЉА СЛАТИ УРЕДНИШТВУ „ВЈЕСНИКА“,
А ПРЕТЈАТУ И ОГЛАСЕ АДМИНИСТРАЦИЈИ
ОГЛАСИ СЕ НАПЛАЋУЈУ ПО ПОГОДБИОвдашњи Царско-Руски Војни
Агент, г. генерал Потапов, примио
је ово званично саопштење:Петроград, 14. септембра, 6 сати,
20 минута у вечеБитка с Нијемцима, која је от-
почела 12. септембра у рејону Со-
поцкии—Друскеник, свршила је од-
ступањем Нијемаца. Непријатељ се
приближио са сјевера к тврђави
Осовац и отпочео артиљеријску
борбу с њом.У западној Галицији ми смо за-
узели град Дембицу на ријеци Ви-
слок. Већа колона аустријска, која
је одступала на путу од Пшемисла
према ријеци Санок, дошла је под
патру наше артиљерије са сусјед-
них висова, и дала се у бјегство
остављајући царкове, комору и ау-
томобиле.На Пријевоју „Ужок“ у Карпа-
тима, руска је војска разбила не-
пријатељски одред, захватила сву
његову артиљерију заробивши масу
војника и гонећи непријатеља ушла
је у Мађарску.Овдашње Енглеско Посланство
добило је ово саопштење:Форењ Офис, (Министарство И-
ностраних Дјела) 25. септембра 1914.Адмиралитет јавља 23. септем-
бра да су јуче енглески аероплани
напали Цепелиново смјестиште (хан-
гар) у Дислорфу. Рђаво вријеме
је ометало овај напад, али су ипак
три бомбе бачене на Цепелиново
смјестиште. Није познато каквих је
пошљедица било од ових бомби.
Наше аероплани вратили су се сви
здроно на своје мјесто, одакле су
били кренули.Енглеска лађа (име лађе није
нам у телеграму јасно саопштено)
заробила је лађу „Шпреланд“ (и-
ме лађе такође нејасно) својину
њемачке Хамбург-Америка Линије.
Било се дознало да се та лађа на-
везла на море као оружана трговач-
ка крстарица. — Истодобно су у-
хваћена два брода са 6000 тона
угља и 180 тона сваковрсне муни-
ције за њемачке крстарице које ра-
тују у океану.Цјелокупан број њемачкога бро-
довља које је заробљено од наше-
га бродовља и од наших поморских
власти, износи *деведесет и два*. О-
сим тога, *деведесет и пет* њемачких
лађа је још у почетку рата узап-
ћено у енглеским пристаништима;
значи, у нашој власти налази се
сада 187 њемачких бродова. С дру-
ге пак стране, у њемачким је при-
стаништима при почетку рата узап-
ћено *седамдесет* енглеских лађа;
за вријеме пак рата је које зароб-
љено које потопљено *дванаест* ен-
глеских лађа; — то су наши гу-
битци, наспрам *четири хиљаде* на-
ших здравих бродова који несмета-
но плове за својим пословима!Форењ Офис, 25. септембра 1914.
Мистер Черчил (Mr. Churchill), лорд
британскога адмиралитета, у раз-
говору са дописником једног ита-
лијанскога листа, рекао је: и ако
се још нијесмо одлучно побили с
њемачком флотом, а оно ипак ми
господаримо морем исто онако као
да смо га на пресудном мегдану
добили. Ушће ријеке Елбе је бло-
кадом затворено; њемачка је трго-
вина прекинута а њено снабдије-
вање онемогућено. Енглеска пак
индустрија и увоз настављају свој
рад без икаква прекида, а хиљадевојника без икакве опасности броде
својим путем по својим морима.
Чврста нам је вјера у нашу по-
бједу, коју ћемо извојевати, макар
морали и потоњег војника послати
у рат, макар морали и потоњу лиру
за општу ствар жртвовати. — Бла-
годарећи изванредном јунаштву
француске војске, силном изненад-
ном налету руске силе, енергичном
удару Срба (the pluck and energy
of Servia) и грдном слому Аустрије,
— ситуација је при крају *дрвога*
мјесеца ратовања много боља но
што смо се надали да ће бити и у
осмом и у *деветом* мјесецу. Кре-
нули смо у рат са надмоћношћу
на мору, у сразијеру готово „два
према један“, али неће проћи ни
година дана а наша надмоћност ће
се показати у још повољнијем сра-
зјеру. Њемачка изгледа да је до-
сада већ показала оно што јој је
најбоље било, а Русија и Енглеска
— оне су тек кренуле! За шест
мјесеци имаћемо у борбеној линији
пун милион енглеских доброво-
љаца из свијех дјелова свијета.Овај ће рат морати мају Европе
конаци утврдити на националној
основи, мораће слободу дати свакој
народности и сваком народу зајем-
чити интегритет; он ће, најпослије,
и ову огромну, више несношљиву
преоптерећеност данашњег наору-
жаног стања (милитаризма) у сви-
јем државама олакшати.Генерал Босе (Botha), министар
председник Уједињене Јужне А-
фрике, — *нагдашњи* бургин војско-
вођа противу Енглеске, а данас
најватренији присталица Енглеске
— узео је врховну команду јужно-
афричке војске која има да ратује
противу њемачких колонија у Аф-
рици.Овдашњи Француски Посланик,
г. Деларош Верне примио је од Ми-
нистра Иностраних Дјела, г. Дел-
касе-а ово саопштење:Бордо, 13. септ. „Пошто је ње-
мачка влада званично изјавила дру-
гим владама, да је бомбардовање
вароши Ремса отпочело усљед тога
што је на базилици ремској била у-
спостављена осматрачка станица,
то ми је част доставити Вам врло
јасну депешу генералисима Жофра,
коју је у том погледу упутио Ми-
нистарству Војном:„До 18. септембра била је у Рем-
су V. француска армија, коју је по
том замијенила IX. армија, обадвије
изјављују, да нијеси на катедрали
успостављали никакву осматрачку
станицу. Систематско бомбардова-
ње катедрале отпочело је 19. сеп-
тембра у 3 сата послје поднеБордо, 13. септембра у 7 сати и
30 минута у вече.На нашем лијевој крилу био се
жесток бој 25. о. мј. између Семе
и Оазе. Пред вече наше су трупе
заузеле фронт Лонпјер—Рибекур.
Нијемци су примили дефанзиву
у Нијону. Између Оазе и Соасона
наше су трупе пошле мало напријед;
непријатељ није нападао. Између
Соасона и Ремса нема знатнијих
промјена, али ми држимо у нашим
рукама Бери о Бак.У центру од Ремса према Вердену
ситуација је непромијењена.У Вевру непријатељ је успио да
пријеђе Мезу у предјелу Сан Ми-
шел, али је наша офанзива успјела
пребацити непријатеља преко ријеке.На југу Вевра наши нападају
једнако напредују: XV. њемачкикорпус морао се повући, пошто је
претрпио велике губитке.На нашем лијевој крилу у Ло-
рену и Вогезима изгледа да је опе-
ративна снага њемачка смањена.
Одјељења њемачке војске, која су
на неким тачкама успјела да од-
бију наше предње страже, била су
одбачена, пошто је наша резерва
ушла у акцију. Непријатељ се по-
вукао на Бламон уз знатне губит-
ке и евакуисао је Бадонвизије; про-
теран је из Лесе-а и из главица
између Лесе-а у Визенбаха.

Бордо, 26. септембра.

Амбасадор Сједињених Америч-
ких Држава у Паризу и опунемо-
ћени министар Сједињених Држава
делегирани у Бордо-у, посјетили су
мјеста Флер, Лорн и Броа у Жи-
ронди, гдје су по групама смјеш-
тени њемачки рањеници и зароб-
љеници. Поменути два представни-
ка Америчких Држава изјавили су,
да је организација савршена и да
су интернирани Нијемци потпуно
задовољни с поступањем и с ње-
гом, која им се указује.Волфова Агенција приписала је
дописнику листа „Corriere d'Italia“
у Бордо-у, да су 2000 њемачких
рањеника остављени без икакве његе.
Поменути новинар свечано је из-
јавио, да је то проста подвала, јер
он никад своје листу није достав-
вао то што тврди њемачка агенција.Многи подаци о поступку Ни-
јемаца са заробљеницима, а нароч-
ито Енглезима, показују њихову
нечовјечност. Тако је ових дана
поступак њемачких власти на бел-
гијској станици у Верије-у био то-
лико скандалозан, да су даме цр-
веног крста енергично протестовале
против њемачког шљаштва, али
без успјеха.CRNOJEVIĆ
ТЕЛЕГРАМИПетроград, 13. септ. У запад-
ној Галицији нема борбе. Аустри-
ска војска отјерана из Кирова на-
ставља своје повлачење.Петроград, 13. септ. (Службено).
Руси су одбили покушаје њемач-
ких извидница да продре у губер-
нију Сувалки и у предној Чучин.
Неколике борбе са предстражама
биле су повољне за Русе.Париз, 13. септ. „Матен“ дозна-
је из Петрограда, да је генерал
Ренкамф, који је привукао ње-
мачку војску у Русију, ову пора-
зио, послје којег су пораза руске
трупе поново заузеле Солдау. Ни-
јемци су евакуисали Источну Прус-
ку да би појачали правац Калиш—
Торн.Париз, 13. септембра. Нијемци не-
престано узмичу на десном крилу
под притиском савезничке војске.
Французи напредују у правцу Роа.
Отели су Перону и одржали је у
пркос јаким непријатељским напа-
дима. Између Оазе и Ена Нијемци
се држе ушанчени у великом броју.
Французи напредују у правцу сје-
верно-западно од Бери-Обаки. У
центру између Ремса и Аргоне нема
никакве промјене. Источно од Ар-
гоне Нијемци су безуспјешно на-
падали особитом жестином на по-
ложаје на горњој Мези у намје-
ри да охрабре између Меза и
Аргоне њемачке трупе, које су у
тешкој ситуацији. По сазнању, ње-
мачко десно крило биће ускоро
сломљено и оно ће у опште пову-
ћи одступање њихове војске које
ће се протворити у пропаст ако импут за Намир буде одсјечен, пошто
су путови преко Аргоне рђави, те
могу изазвати губитак тешких то-
пова.Поред „Пти Журнала“ и остали
листови славе српске побједи исти-
чући значај наше акције у европ-
ском рату и наше заслуге за сло-
боду Европе.Четврти син њемачког цара лако
је рањен у ногу, а син грофа Мотл-
ткеа, шефа њемачког штаба, поги-
нуо је.Дански и швајцарски листови
протестују против лажних извјеш-
таја њемачког штаба које разни
њемачки агенти свуда бесплатно
растурају. Овдје влада веселост и
повјерење. Воли се нормалан жи-
вот. Намирница је у изобиљу, а у
Њемачкој је све напротив јако по-
скупило. Варваризам њемачких тру-
па у крајевима кроз које су прошле
изазива опште гнушање. Њихови
војници отимали су новац гдје год
су стиглиБордо, 13. септембра. Листови
јављају да је министар морине из-
вијестио Мин. Савјет, да је фран-
цуска флота искрцала топове са
једним дијелом артиљерије у Бару.
Топови ће бити постављени на
Ловћен ради бомбардовања Котора.Лондон, 13. септембра. Један ае-
роплан за који се не зна чији је био,
бомбардовао је холандску варош
Листринг.Лондон, 13. септембра. Агенција
Рајтерова јавља, да није министар
Черчил рекао, да је побједу фран-
цуску очекивао кроз осам мјесеца.
Черчил је рекао да се није надао
побједи француској прије осам
мјесеци.Петроград, 13. септембра. „Норд
Дајче Алгемајне Цајтунг“ објавиле
су позив на њемачки народ, да
уписује унутрашњи зајам од једне
милијарде марака. Објашњење и из-
рази, које употребљава овај лист,
јасно показују критичну ситуацију
Њемачке.„Тајмс“ у уводном чланку вели,
да ће се ради освете за рушење
Лувена и Ремса порушити Крупова
фабрика у Есену. Овај лист упо-
ређује повлачење Нијемаца са по-
влачењем Хуна.Социјалистички њемачки кругови
пребацују влади што је претјери-
вала са ратним њемачким успјесима,
а тако исто пребацују јој и за о-
громне ратне жртве. Њемачке власти
забраниле су Либкнехту конферен-
цију о њемачком шофинизму.„Келнске Народне Новине“ за-
брањене су.Из Прага јављају, да је власт
организовала демонстрације.Белгијски сенатор Хијар пошто
је обишао онај крај који су заузели
Нијемци, вели да Нијемци убијају
своје рањенике који су теже рање-
ни, да би олакшали онима који би
се могли вратити у бојни ред.Продирјући у Галицију руске тру-
пе су више пута наилазиле на све-
штенике које су Аустријанци објеси-
ли. Становништво из Кракова по-
бјегло је у Беч.Један чланак у „Танину“ у ко-
јем се вели да је Турска спремна
за рат, по наредби комитета „Је-
динства и Напретка“ телеграфски је
саопштен по провинцијама.Ниш, 13. септембра. Билтен о
здрављу Њ. Кр. В. Краљевића Ђор-
ђа: температура 36, пулс 57, стање
потпуно задовољавајуће.

Ваљево, 13. септембра. Наше и црногорске трупе које наступају ка Сарајеву допрле су до Романије. Становништво одушевљено дочекује наше трупе и масама ступа у њихове редове.

На фронту Зворник—Лозница дан је прошао без значајних промјена. На фронту Лозница—Рача ноћу између 11. и 12. септембра непријатељ је неколико пута напао на наше поједине тачке, али је увијек био снажно одбијен. На фронту Митровица—Шабач вођене су омање чарке. Код Биограда трупе су отјерале непријатеља са Аде Циганлије и са Мале Аде и нанијеле му страховите губитке. Међу погинулима нађен је леш једног потпуковника и два поручника. На фронту према Дунаву нема ничега новог.

Ваљево, 9. септембра. Командант земунских трупа генерал-мајор Густав Фогна тражио је предају Биограда овим писмом: „Најстаријем заповједнику у Биограду. Да би се град Биоград од уништења топовске ватре сачувао, тражи се од вас да Биоград предате. У том случају имаде најстарији заповједник са својим стожерним-штабом, као и са градским заступништвом на српском пристаништу на Дунаву у Земуну року од једног сата најзад до данас 6 сати по подне да се нађе.“

Готово једновременно са овим актом исти генерал упутио је ову повјерљиву наредбу својим официрима и подофицирима: „Догађаји последњих дана показали су да официри и подофицири нијесу били свуда на своме мјесту и ако су се, нарочито наглашујем, појединци својом способношћу нарочито истакли. Најстрожије забрањујем ничим неосновну малодушност. Осим неколико комита који како изгледа имају и једно одјељење митраљеа нема других непријатељских трупа на нашем земљишту, па ипак поједина одјељења стрељачког строја нијесу била јуче у стању да се пробију само зато, што војници нијесу своје водове добро водили. Сви команданти морају импонирати својом енергијом трупам и да им служе као свети примјер. Такве команданте треба одмах предложити за одликовање од стране Његовог Величанства. Нарочито штетно утиче ако официри покажу малодушност у раду и говору. Такви официри одмах да ми се доставе за казну. Одјељења редовно не знају имена свих команданта, исто тако слабо знају и мјесто гдје се налазе, њихови непосредно претпостављени скоро никад нијесу упознати са ситуацијом, шта се налази десно шта лијево, шта испред, а шта позади њих. То узрокује панике. По најчешће бивају сопствене трупе сматране за непријатељске и на њих се отвара ватра. Најстрожије ћу казнити команданте ако се ти недостатци одмах не отклоне. Саопштите одмах свима официрима и подофицирима и поткријепите подесном ријечју.“

Да у аустројској војсци у опште а не само у њеним трупам према Биограду постоји склоност ка паници и пометњи, свједочи најбоље ово што се десило прије неколико дана у 40-ој домобранској дивизији. Та се дивизија првобитно налазила код Вишеграда, па је одатле кренула преко Дрине на Гучеву. Пришавши послије подне близу Гучева, она је имала да заночи у једној шуми. Приликом тражења другог преноћишта у трећем батаљону шестог пука наста необјашњива пометња. Војници сталоме пуцати једни на друге. У тој палуби погине потпуковник Хола, неколико капетана и више водних официра. Батаљон се сав растурио и од њега су се могле формирати

само двије чете. Батаљон је био тако деморалисан, да га више нијесу хтјели мијешати са осталом војском, и док је остала војска продужила пут ка Гучеву, он је остављен тамо гдје се затекао.

Петроград, 13. септембра. Париски листови једнодушно констатирају да је ситуација на француском ратном бојишту врло повољна за савезнике.

Цијене житу у Њемачкој су врло високе. Становништво гласно изјављује своје незадовољство.

Из Трста јављају да су два аустројска торпиљера наишла на mine и потонули.

Петроград, 13. септембра. Руски лекари на конгресу одржаном у Москви донијели су план о експлоатацији минералних вода у Русији. Московски професори упутили су Цару адресу, у којој се истиче узвишени циљ рата противу оних који нарушише мир и цивилизацију.

Руско-италијанска секција трговачке коморе предвиђа велики развој италијанске трговине послије рата.

Лондон, 13. септембра. Енглески листови, говорећи о губитку трију крстарица, највише жале за послугом, јер су лађе биле старога типа. Листови истичу потребу да и Енглеска треба више да се служи подморским лађама. „Манчестер Гвардијан“ вели да не треба олако пријећи преко губитака ових бродова, јер кад би Енглези за неколико минута потопили три крстарице, рекло би се да је сјајан успјех.

Лондон, 13. септ. Адмиралитет јавља да је Енглеска ваздушна ескадра из поморског одјељења напала на Цепелинова склоништа у Диселдорфу и успјела да баци неколико бомба на њих. Штета је неповијатна. Један енглески аероплан погубљен је зрном, али су машинерије биле у стању да стигну до мјеста. У коминикеу се додаје да овај инцидент показује да у случају ако буду бачене нове бомбе на Анверс или друге белгијске вароши, према Њемцима се могу чинити репресалије.

Лондон, 13. септ. Рајтерова Агенција јавља из Сиднеја, да је станица безжичне телеграфске на њемачком острву Њаса разрушена.

Лондон, 13. септ. Сазнаје се да су Французи из Лувра и из других музеја склонили сва умјетничка дјела на сигурно мјесто. Мона Лиза пренесена је у Тулузу.

Лондон, 13. септембра. Њемачка крстарица „Емден“ избацила је девет граната на Мадрас и запалила два резервоара у којима је било 68.000 хектолитара петролеума. Погубљене су и двије куће. Материјална штета велика.

Лондон, 13. септембра. Норвешка лађа „Нервич“ наишла је на мину у Средоземном Мору и потонула. Од послуге су се двојица удавили, а остали су спасени.

Рим, 13. септембра. Агенција Стефани јавља: Један милански лист саопштава да се између италијанске и француске владе по енглеској иницијативи воде преговори о интервенцији Италије у садањем европском рату. Ова вјест нема никаквог основа.

Рим, 13. септембра. Агенција Стефани јавља из Драга: 10. септ. са- стало се двадесет осам сенатора, које су наименовале казе преко својих депутата изузевши казе Љеша, Скадра и Епира. Са деветнаест гласова изабран је за предсједника Мустафа беј. Сенат је узео на себе владу Арбаније докле ће изабран нови Књаз. Сенат ће установити управу за поједине гране службе, наименоваће гувернере и чиновнике.

Беч, 13. септембра. Кореспонденци Биро сазнаје из Лондона да лист „Дели Телеграф“ јавља, да штета, коју је починила крстарица „Емден“ трговачкој флоту, износи 18 милиона. „Тајмс“ вели, да треба поставити mine дуж цијеле њемачке обале те тако затворити непријатеља. „Дели Мел“ саопштава ово о потапању трију крстарица: Ма да је експлозија била јака, „Абукир“ није био оштећен много од првог торпиљера, те су с њега пуцали на подморски брод, чији се је перископ видео. Неколико тренутака послуга је бацала у море столице и столове како би се ослањала на њих послије потапања. Три крстарице имале су на себи свега 2730 људи.

Цариград, 13. септембра. Званичне новине објавиће сјутра закон о порезу на приход, који ће важити за странце.

Цариград, 13. септембра. Један закон, који је јуче објављен, удара патентарину на странце, који се баве трговином и индустријом или занатима у Турској. Закон ће важити од 1. октобра. Овај порез плаћаће се унапријед за други семестар.

Атина, 13. септембра. Јављају из Петрограда, да су руске трупе, пошто су заузеле Јарослав, потпуно опсјеле Пшемисл и настављају своју офанзиву према Кракову.

Петроград, 13. септембра. Аустројска војска повлачи се на запад, користећи се жељезницом која води у Краково.

Париз, 13. септембра. На лијевој крилу општа жестока битка, отпочела је између савезника, који оперишу између ријеке Соме и Оазе, и непријатеља, који је груписан у предјелу Терније-Сенкантен. У центру Французи су потисли Њемце источно од Ремса према Бери. На десној обали Мезе Њемци су заузели предгорје Хитен-Шател и напалају у правду Сен Мишел. Французи прже све положаје јужно од Вердена. Њихове трупе из Тула потисли су према Бомон. На десној крилу њемачки су напади одбијени; очајни напади Њемаца на положаје у горњој Мези на утврђену линију између Тула и Вердена доказују да је војска Насљедникова притијешњена између Аргона и Мезе.

Штампа велича српске успјехе, такође доноси о улазу њемачке лађе „Бреславе“ у Црно Море и пријети Турској потпуном пропашћу. „Журнал де Деба“ поздравља именовање генерала Фичева у Софији за министра и нада се да је то предзнак повратка бугарске владе разуму, обнове балканске лиле и васпостављања на полуострву дефинитивног стања, које не вријеђајући интересе побједилаца из 1912 осигурава Бугарској чисте компензације и балкански мир.

Париз, 13. септембра. (Службено). На лијевој крилу у предјелу сјеверо-западно од Нојана наше су трупе нашле надмоћнијег непријатеља и биле су принуђене изјутра да уступе нешто мало земљишта. Потпомогнуте новим трупам, ове су трупе предузеле снажну офанзиву. Борба у овом крају узима необично жесток карактер. У центру нема ничег новог. На десном крилу пред нападом наших трупа, које се развијају од Нансија и Тула, непријатељ почиње да попусти јужно од Вевра и лагано се повлачи. У горњем току Мезе борба се наставља. Њемачке трупе могле су продрети до Сен Мишела, али нијесу могле пријећи Мезу.

Петроград, 13. септембра. Енглеска штампа даје повољну оцјену о говору Черчилову о подјели Ау-

стро-Угарске на основици народности. „Тајмс“ резимишући успјехе руске у Галицији вели да су они постигнути захваљујући њемачким стратешким погрешкама. Њемачка влада забранила је излажење неколиким листовима берлинским, који су објавили повлачење Њемаца из Француске.

У Мраморном Мору налазе се њемачки бродови, који ће послужити за пријенос турских трупа.

Рузвелт је изјавио да понашање Њемаца у Белгији треба да буде освећено.

Дневник

Жалост наше Краљице. Овај велики рат за ослобођење и уједињење српског народа потражио је и двије жртве у близини нашега Краљевског Пријестола. Поко- сио је два млада Вукотића, два изданка славне и јуначке куће, браћу Јована и Николу, официре у братској војсци Краљ. Србије, два брата- нића Црногорске Мајке, Њ. Величанства Краљице Милене. Њено Величанство Краљица много је ожа- лошћена губитком Својих брата- нића Јована и Николе, али се, као Црногорка, као права народна мајка, поноси њиховом јуначком смрћу и дичи што су погинули за добро и славу љубљенога јој Српства.

† Јован М. Вукотић

Ових дана славно је погинуо на Дрини Јован Вукотић, капетан у србијској војсци. Мало их је у Црној Гори која не би знала за пуно поштовања име Јована Вукотића; нема личности и друштва у мјестима куда је пролазио покојни Јован а да га се не сјећа сваки познаник, друг и пријатељ по чести- тости, благородству, топлим и човје- чном држању и опхођењу; у војсци у којој је служио, нема војника, који није чуо и знао за доброту тога старјешине, нити има официра и војника, који није чуо и знао за преглаштво и херојско држање пок. Јована у прошлом балканском рату. Рођен у честитој породици; свршио гим- назу на Цетинју, војничко образовање до- био у Италији, испит из чојства и јунаштва положио најодличније и најславније и у приватном и јавном животу и раду, и на бојном пољу. Док је био официр у Црној Гори, то звање је носио с пуно части, прешавши у србијску војску истакао се међу прве од најпрвих и као официр и као старјешина и као друг и као ро- дољуб. Кад је требало ослободити Стару Србију и Македонију и на Брегалници ту слободу крвљу окупати, и пок. Јован вид- но изложио је своје јуначке груди, ранио се и пустио млаз своје витешке крви у ријеку која проговори о сјају српског о- ружја, о хегемонији слободе и напретка под тагарским мракком с бечким експонен- том. Кад је дошао час да се кроз крваву Дрину од извора јој до ушћа закрсти и задахне остварење и трајан живот на- шој нацији, искао је тај српски Јордан најбоље и најдостојније представнике и носиоце српске мисли, српске снаге и нашег националног живота да их прими у загрљај као вјеснике и свјетлила наше љепше будућности, и добио је. Српски народ је дао најбољи дио умне и физичке снаге на обалама Дрине валовите и за- темел велике зграде Србине. Међу њима, међу тим заточницима слободе и спаса народног као један од најсјајнијих похитао је и пок. Јован Вукотић. Како су и његова личност и цио његов живот и његова мисао испуњени и одисали ви- тештвом, здравим моралом и снажним чистим националним осјећањем, судби- на је хтјела да тај витез без страха запечати своја осјећања и своје идеје животом на мјесту, у вријеме и на начин како је то и одговарало незаборављено- ме Јовану Вукотићу, да има „са чим и- заћи пред Милоша и остале српске ви- тезове“ и стати поред њих на понос и домовине и нације која овакве синове даје, а за свети примјер младим генера- цијама нашим. Слава ти, мили и драги Јоване; име ти се сјајно помињало док је Српства и од њега гласа! X.

ОГЛАСИ

СТУДЕНТ ФИЛОЗОФИЈЕ даје ча- сове уче- ницима гимназије из појединих или свих предме- та. Обратити се писмено преко књижаре Раји- ваји под знаком „Студент филозофије“. (52, 2, 3)